

Wat achter ons ligt

Zondagmorgen preekte ik, na vele jaren, weer een keer in de Oude Kerk van Zeist. Omdat het Israëlzondag was en in de serie Abram-preken Genesis 16 aan de beurt was, maakte ik een nieuwe preek over dit hoofdstuk. Deze preek hoop ik volgende week zondagmorgen in Elburg te houden.

In de avonddienst begonnen we aan het slotdeel van de catechismus over het gebed. Dat dit deel na het gedeelte over de geboden komt, is veelzeggend. Het zet het gebed in het licht van het leven naar Gods wil. Staat ook óns gebed in dat perspectief? Of gebruiken wij het gebed veel meer om dingen van God gedaan te krijgen voor onszelf? Hoe vaak bidden we niet of de Heere ons wil helpen bij aardse dingen als werk en studie – en dat mag ook! Maar als dat het enige is... Het voornaamste in het christelijk gebed is dat het gericht is op het leven in dankbare gehoorzaamheid aan Hem. Dat wij Hem door Zijn Geest mogen behagen in al wat we doen en laten. Missen we dit perspectief, dan verschillen we in ons bidden niet zoveel met de heidenen. Dan is God er om óns te dienen in plaats van andersom. Hoe ernstig is dat! Dan heeft ook ons gebedsleven bekering nodig. Tegelijk vatte de catechismus in antwoord 116 zo troostvol al die Bijbelteksten samen die zeggen dat de Heere Zijn Geest en genade geeft aan hen die Hem daarom ernstig en aanhoudend bidden, met een diep verlangen! De Heiland heeft dat onderstreept door de gelijkenis in Mattheüs 7.

Voor mezelf was het een vreugde om weer zo met het Bijbelse gebedsonderwijs bezig te zijn. Fijn dat er merkbare afname was in de kerk, door jong en oud!

Wat voor ons ligt

Zondagavond hopen we het gebedsonderwijs aan de hand van de catechismus te vervolgen. In vraag en antwoord 117 gaat het vooral over het hóe van het bidden. Je kunt bidden op een manier die de Heere aangenaam is, maar ook op een manier waardoor Hij Zich van ons afkeert. We zullen daarom onder andere stil moeten staan bij de vraag naar wat wij ‘onverhoorde gebeden’ zijn gaan noemen. Van sommige gebeden is met zekerheid (of achteraf zelfs met dankbaarheid!) te zeggen waarom ze niet verhoord werden. Van andere gebeden blijft het voor ons verborgen. Ik vond zo mooi dat we zondagavond met lied 410 zongen dat een goed gebed ‘hoe Hij verhoort, zal aanvaarden’. Hier spreekt het vertrouwen waarmee wij bidden. Kan de Heere iets verkeerd doen? Kan Hij verkeerd verhoren? Nee, dat zou pure spot en lastering zijn. Maar we moeten er wel steeds opnieuw voor ingewonnen worden. We zien uit naar een leerzame en rijke dienst.

Voor de morgendienst word ik in Hardinxveld-Giessendam verwacht, terwijl ds. Krooneman het ‘eiland’ verlaat om aan de vaste wal van Elburg het evangelie te verkondigen.

Ten slotte

Een hartelijke groet in de HEERE van mijn vrouw en mij, aan u en jullie allen,

Uw A.J.M.